

Každá naše myšlenka tvoří a na to bychom neměli zapomínat. Stále si mylně představujeme, že když něco pouhým okem nevidíme, nemůžeme si na to sáhnout, tak to neexistuje...

Naše myšlenky, pocity, nejsou jen cosi, co jak přišlo, tak zase odejde. Jsou součástí našeho energetického mentálního těla, emoce zase emocionálního. Každá věta napsaná, vyslovená, ale i ta nevyslovená se tam okamžitě energeticky realizují.

Negace nabaluje další

Když se zabýváme nepříjemnými záležitostmi a vnímáme je tíživě, v ten okamžik z vlastní vůle vytváříme spoustu negací. A všude kolem nás je jemněhmotný svět, v něm se pohybuje spousta energií – bytostí, které čekají na stejnou energii, která by je podle vesmírného zákona stejnorodosti přitáhla. Stejně se pak spojí se stejným a negace se zmnoží. To ovlivňuje celou Zemi a následně i nás samotné – příště se negace v našich myšlenkách stane ještě průraznější a vlezlejší, dokud přístup k ní nezměníme.

Vesmírná nabídka

Doba začíná být extrémní – naše duše vyžaduje, abychom zpracovali, dodělali spoustu záležitostí. Získali zkušenosti, které nám chybí, nebo nejsou celistvé. To představuje tlak zevnitř. Všechno má svůj protiklad, proto existují i tlaky z vnějšku – existuje spousta bytostí, které útočí zvnějšku – napojují se na naše myšlenky a přes ně se nás snaží ovlivňovat,

prohlubovat naše pocity. Jejich cílem může být donekonečna zvětšovat naše negace – strach, tíseň, úzkosti, pocity viny...

Je to jen a pouze vesmírná nabídka. Nemusíme na ni přistoupit. V našich možnostech je nepřijmout ji, odmítnout.

Ochranný štít

Všichni máme božskou podstatu, jsme projevem božské tvořivé energie: “Já jsem boží přítomnost, já jsem láska, světlo, tvořivost – nenechám si nic z toho vzít!” Tyto afirmace mohou podpořit náš ochranný štít - štít naší duše, ne ega. Znamená to, že se boží přítomností, láskou... musíme cítit z podstaty našeho srdce, ne z pouhého rozumu či spekulací. Když toto procítíme a z hloubky vezmeme za své, pak si štít udržíme. A atakům druhých pak dokážeme odolávat s láskou: “Ctím, respektuji tvůj názor, rozhodnutí, pocit..., ale myslím si něco jiného. Nemanipuluji s tebou, ale ani ti nepodléhám.”

Žít ve svém

Největší úkol současnosti je pro nás uhlídat si své vlastní energie. A nejen to, nutné je posbírat i ty, které jsme jaksí zapomněli či záměrně ponechali u druhých lidí. Poznáme to, když na někoho často myslíme, zabýváme se jeho postojem, jeho jednáním – jsme tak v jeho energii a nezbývá nám pak čas na naši vlastní. Je to špatné hospodaření s vlastními silami. Emoce nám ubírají vnitřní sílu. Je nutné hlídat si své energie, vzít plnou odpovědnost za své pocity, určit si pravidla, řád tohoto vnitřního hospodářství. Divíme se, že naše vláda špatně vládne, podniky špatně hospodaří, ale podívejme se sami na sebe – to je opravdová realita a ne život v iluzích.

Myšlenky, pocity a odpovědnost

Uveřejnil(a) Sylva
Středa, 23 Únor 2005 18:44

22. února 2005 podle Evičky Puklové